

klare sig her, er det vigtigt, at man tilegner sig kundskaber om den kristne religion og den religiøse symbolik og om den tusindårige danske historie, der i vid udstrækning er præget af kirken.

Forslagsstillerne anfører bl.a. som begrundelse for forslaget, at undervisningen i kristendomskundskab er en naturlig del af den samlede historieundervisning. Jeg er enig i, at både kristendomskundskab og historie er to vigtige fag, men må også nævne, at der netop er tale om to forskellige fag med hver sit selvstændige indhold og hver sit selvstændige formål. Jeg er derfor ikke enig i, at kristendomskundskab skulle være en naturlig del af historiefaget.

Kl. 13.25

I faget kristendomskundskab arbejdes der bl.a. med livsspørgsmål, med den religiøse dimensions betydning for livsopfattelsen hos det enkelte menneske og dets forhold til andre. Den historiske dimension i faget kristendom lægger således vægt på kristendommens historie, som den fremtræder i historisk og nutidig sammenhæng, og på, hvordan kristendommen i århundreder har påvirket vores historie, vores levevis og vores måde at tænke på. Faget er, som forslagsstillerne også gør opmærksom på, ikke forkyndende, men et kundskabsmeddelende fag på linje med folkeskolens andre fag.

Når det er sagt, resterer så spørgsmålet om fritagelsesadgangen. Jeg er ikke enig med forslagsstillerne i, at en ophævelse er så enkel, som det fremstilles. Der er en lang historisk tradition for fritagelsesadgangen, hvor lovgiverne har været opmærksomme på det element af tvang, der kunne ligge i, at mennesker med en anden tro kunne komme i en samvittighedskonflikt, hvis deres børn skulle deltage i kristendomskundskab. Den holdning genspejles i den danske skolelovgivning, og fritagelsesmuligheden falder således godt i tråd med dansk tradition og kulturarv.

Det må endvidere forudses, at det vil blive hævdet i den offentlige debat og måske i retssager, at en beslutning om ophævelse vil være i strid med den europæiske menneskerettighedskonvention. Det må også forventes, at en ophævelse af fritagelsesadgangen vil medføre en øget søgning til de frie grundskoler.

Regeringen kan på den baggrund ikke støtte forslaget, uanset at man kan være enig i, at det ville være ønskværdigt, at alle børn deltager i kristendomskundskab. Jeg vil derfor sørge for, at ministeriet igen i et brev til kommunalbesty-

relser m.fl. i fortsættelse af cirkulæret fra 1986 opfordrer landets skoler til at søge at begrænse anvendelsen af fritagelsesadgangen mest muligt. Det kan ske ved, at skolerne informerer tydeligt om fagets indhold og karakter af et ikke-forkyndende, kundskabsmeddelende fag.

Spørgsmålet om bevarelse af adgangen til fritagelse fra faget vil endvidere naturligt kunne indgå i de kommende drøftelser på folkeskoleområdet.

Gitte Lillelund Bech (V):

Venstre mener, at kristendomskundskab sammen med historieundervisningen og danskundervisningen udgør kernen i folkeskolens bestræbelser på at gøre eleverne fortrolige med det fælles værdigrundlag, som det danske samfund baseres på.

Undervisningen i kristendomskundskab giver eleverne indtryk af kristendommens værdi som den vestlige verdens identitetsskabende og kulturbærende kraft. Kendskabet til kristendommen giver mulighed for at kende og forstå danske rødder, hvorved det bliver nemmere at forstå og forholde sig til andres rødder og baggrund – kort sagt: Såfremt du ikke kender dig selv og din baggrund, alternativt baggrunden og værdierne i det land, du vokser op i, har du vanskeligt ved at sætte dig ind i andres baggrund, og du har vanskeligt ved at sætte andre værdier i relief.

Vi mener således fra Venstres side, at kristendomskundskab kan bidrage til den internationale forståelse i folkeskolen, og derfor er det ønskeligt, at så mange elever som muligt følger faget. Men når vi skal vurdere ophævelse af fritagelsesparagraffen i folkeskoleloven, synes vi, det er væsentligt, at man tænker på, hvad der er baggrunden for fritagelsesparagraffen.

Paragraffen har eksisteret siden 1937 og er grundet i et ønske om ikke at tvinge elever med en anden tro ind i den samvittighedskonflikt, som det typisk ville føre til, hvis det var sådan, at de tvangsmæssigt skulle følge faget. Derfor ønsker vi fra Venstres side at holde fast i fritagelsesparagraffen. Vi har også en anden frygt: Såfremt man ophæver fritagelsesparagraffen, vil det næste skridt være, at faget ændrer navn og indhold til religion, og det ønsker vi ikke fra Venstres side. Vi synes faktisk, at den læseplan, der er for faget i øjeblikket, og som indeholder kundskab i og kendskab til de kristne værdier og de bibelske fortællinger, men faktisk også på